

Fremsat den 5. oktober 2017 af økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden og skattekontrolloven

(Gebyr for underretninger om udlægsforretninger)

§ 1

I lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 5. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)«.

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte gebyrer kan højst udgøre 450 kr.«

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 473 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 8 P, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden« til: »§ 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på underretninger om udlægsforretninger, der er modtaget af skyldneren den 1. januar 2018 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Ved lov nr. 114 af 31. januar 2017 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og lov om kommunal ejendomsskat (Overdragelse af inddrivelsesopgaven vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer til kommunerne) overtog kommunerne pr. 2. februar 2017 inddrivelsen vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer.

Lov nr. 114 af 31. januar 2017 følger op på en aftale indgået den 11. april 2016 mellem den daværende regering (Venstre) og KL om, at kommunerne skal overtage inddrivelsen af deres ejendomsskatter og øvrige fortrinsberettigede krav. Aftalen blev indgået i forlængelse af nedlukningen af Æt Fælles Inddrivelsessystem (EFI) og den deraf følgende nedsatte inddrivelsesaktivitet på SKAT's område.

Kommunerne blev ikke umiddelbart i forbindelse med overdragelsen af inddrivelsesopgaven vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer tillagt hjemmel til at opkræve gebyrer for underretninger om udlægsforretninger. Kommunerne har imidlertid tidligere, hvor kommunerne forestod inddrivelsen af kommunale fordringer, haft adgang til at opkræve gebyrer for tilsigelser til udlægsforretninger.

Nærværende lovforslag etablerer en mulighed for kommunalbestyrelsen til at bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen. Lovforslaget fastlægger et maksimum for gebyrets størrelse.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Adgang for kommunerne til at fastsætte gebyr for underretninger om udlægsforretninger

2.1.1. Gældende ret

Kommunerne har ikke i medfør af gældende ret mulighed for at opkræve gebyrer for underretninger om udlægsforretninger som led i inddrivelsesopgaven vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer.

Tidligere fandtes for kommunerne hjemmel til at opkræve gebyrer for tilsigelser til udlægsforretninger i § 2, stk. 3, i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner.

I 2005 blev det besluttet at samle al inddrivelse af gæld til det offentlige under Skatteministeriet. Den 1. november 2005 opstod restanceinddrivelsesmyndigheden, som er SKAT, jf. lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og ind-

drivelse af visse fordringer. Den 1. september 2013 blev Æt Fælles Inddrivelsessystem (EFI) sat i drift. Som følge af samlingen af al inddrivelse af gæld til det offentlige blev hjemlen for kommunerne til at opkræve gebyr for tilsigelser til udlægsforretninger ophævet ved lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love, og der blev i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastsat regler om gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde. Lovens § 167, stk. 2, bemyndiger skatteministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af en række af lovens bestemmelser. Ændringen af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, trådte som følge heraf i kraft den 1. august 2013 ved bekendtgørelse nr. 937 af 4. juli 2013.

Skatteministeren kan i medfør af den gældende § 6 i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige fastsætte gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af bl.a. tilsigelser til udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1333 af 19. december 2008 og trådte i kraft den 1. august 2013 ved bekendtgørelse nr. 937 af 4. juli 2013.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017 om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det af § 33 bl.a. fremgår, at restanceinddrivelsesmyndigheden opkræver et gebyr på 450 kr. for tilsigelser til udlægsforretninger.

2.1.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 114 af 31. januar 2017, hvorved inddrivelsesopgaven vedrørende fortrinsberettigede kommunale fordringer er overdraget til kommunerne, foreslås det, at kommunalbestyrelsen gives mulighed for at bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen.

Gebyropkrævningen vil efter ministeriets opfattelse bidrage til en effektiv inddrivelse, ligesom den sikrer, at kommunerne kan løse inddrivelsesopgaven inden for de samme rammer, som restanceinddrivelsesmyndigheden har løst opgaven inden for frem til den 2. februar 2017, hvor opgaven med at inddrive fortrinsberettigede kommunale fordringer overgik til kommunerne.

Det foreslås, at kommunerne kan opkræve gebyrer for underretninger om udlægsforretninger. Underretningen kan ske ved tilsigelse til udlægsforretningen. Adgangen til gebyropkrævning gælder dermed også for tilsigelser til udlægsforretninger, men er ikke begrænset til at gælde for disse. I de

helt særlige tilfælde, hvor underretning kan undlades, kan der ikke opkræves noget gebyr, hvis der ikke er sket underretning.

Det foreslås, at det pågældende gebyr højst vil kunne udgøre 450 kr. Kommunerne kan dermed opkræve gebyrer, der svarer til de gebyrer, som restanceinddrivelsesmyndigheden efter gældende ret opkræver for tilsigelse til udlægsforretninger, jf. § 33 i bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den foreslåede mulighed for kommunalbestyrelsen til at bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger, vil omfatte alle fordringer, der kan inddrives ved udlæg, og som inddrives af kommunen. Det gælder således også sådanne fordringer, som kommunerne fremadrettet måtte få hjemmel til at inddrive. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Lovforslaget finder anvendelse på underretninger om udlægsforretninger, der er modtaget af skyldneren den 1. januar 2018 eller senere. Hvorvidt en underretning må anses for modtaget den 1. januar 2018 eller senere, skal vurderes ud fra de almindeligt gældende regler om forkyndelse af underretninger. I tilfælde, hvor underretningen ikke forkyndes, skal spørgsmålet afgøres efter de almindeligt gældende regler om modtagelse af digital eller fysisk post.

Som følge af de foreslåede ændringer af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder lovens titel, foreslås det tillige at konsekvensændre skattekontrollovens § 8 P, stk. 1, 2. pkt., der indeholder en henvisning til denne lov. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 1.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget giver kommunerne en mulighed for – men ikke en pligt til – at opkræve gebyrer på op til 450 kr. for underretninger om udlægsforretninger.

Lovforslaget giver ikke anledning til regulering af kommunernes bloktilskud.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for staten og regionerne.

Lovforslaget vil påføre kommunerne en mindre administrativ opgave i form af gebyropkrævning i forbindelse med underretninger om udlægsforretninger.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser er forhandlet med kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2017 til den 7. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, BDO Kommunernes Revision A/S, Dansk Handicap Forbund, Danske Handicaporganisationer, Danske Ældreråd, Dansk Told & Skatteforbund, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Domstolsstyrelsen, Folketingets Ombudsmand, Finanstilsynet, FSR – Danske Revisorer, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen Ældresagen, Rådet for Socialt Udsatte, SKAT, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Ældreforum.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget giver kommunerne en mulighed for – men ikke en pligt til – at opkræve gebyrer på op til 450 kr. for underretninger om udlægsforretninger.	Ingen

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommunerne påføres en mindre administrativ opgave i form af gebyropkrævning i forbindelse med underretninger om udlægsforretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med lovforslaget ændres lovens titel fra »lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden« til »lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)«.

Titlen foreslås ændret med henblik på en sproglig forenkling. Den foreslåede ændring har ingen materiel betydning for lovens anvendelsesområde eller indhold.

Forslaget om, at lovens titel suppleres med »(gebyrloven)«, indebærer, at benævnelsen »gebyrloven«, der er blevet lovens populærtitel, vil kunne anvendes som lovens officielle titel.

Til nr. 2

Kommunerne har efter gældende ret ikke mulighed for at opkræve gebyrer for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunerne. Der henvises til afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Som retstilstanden er i dag, kan kommunerne alene inddrive fortrinsberettigede kommunale fordringer i medfør af lov nr. 114 af 31. januar 2017. Fortrinsberettigede kommunale fordringer er fordringer, som tilhører kommunerne og hviler på fast ejendom med lovbestemt panteret og med prioritet forud for alle tinglyste hæftelser. Fortrinsberettigede kommunale fordringer dækker bl.a. over ejendomsskatter, rottebekæmpelsesgebyr, krav på dækning af udgifter vedrørende brandsikring gennemført på ejerens bekostning og krav på bidrag til kystbeskyttelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen.

Det er valgfrit, om kommunalbestyrelsen ønsker at gøre brug af denne mulighed.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både de tilfælde, hvor kommunen underretter skyldneren om udlægsforretningen som beskrevet i retsplejelovens § 493, stk. 1, og de tilfælde, hvor kommunens underretning af skyldneren sker ved en tilsigelse til udlægsforretningen som beskrevet i retsplejelovens § 494, stk. 1, og § 10 i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001 med senere ændringer. I de helt særlige tilfælde, hvor underretning kan undlades, kan der ikke opkræves noget gebyr, hvis der ikke er sket underretning.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ethvert tilfælde, hvor kommunen underretter skyldneren om udlægsforretningen, uanset om der i forbindelse med underretningen er krav om forkyndelse for skyldneren, og uanset på hvilken måde forkyndelsen sker.

Både en underretning om og en tilsigelse til en udlægsforretning skal således som udgangspunkt forkyndes for skyldneren første gang, der foretages udlæg for kravet, jf. retsplejelovens § 493, stk. 3. I medfør af § 9 i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 20. juni 2001 med senere ændringer, kan forkyndelse for den enkelte skyldner dog erstattes af en bekendtgørelse i de mest udbredte dagblade og i visse tilfælde helt undlades.

Den foreslåede mulighed for kommunalbestyrelsen til at bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger omfatter alle fordringer, der kan inddrives ved udlæg, og som inddrives af kommunen. Det gælder således også sådanne fordringer, som kommunerne fremadrettet gives hjemmel til at inddrive, og der-

med ikke alene de fortrinsberettigede kommunale fordringer, som i dag inddrives af kommunerne, jf. ovenfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommunerne som led i inddrivelsesopgaven kan opkræve gebyrer på højst 450 kr. Dette beløb svarer til de gebyrer, som restanceinddrivelsesmyndigheden efter gældende ret kan opkræve for tilsigelser til udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 33 i bekendtgørelse nr. 300 af 29. marts 2017 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunalbestyrelsen kan inden for det fastlagte maksimum frit bestemme gebyrets størrelse. Gebyrstørrelsen skal fastsættes generelt og ensartet inden for den enkelte kommune.

Gebyret knytter sig til underretningen om udlægsforretningen. Der kan derfor opkræves ét gebyr pr. underretning. Udlægsforretningen og dermed underretningen kan inkludere flere fordringer.

Der henvises til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af skattekontrollovens § 8 P, stk. 1, at den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, til brug for skatteligningen skal foretage årlige indberetninger til told- og skatteforvaltningen herom. Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter § 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden.

Det foreslås at ændre ordene i bestemmelsen »§ 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden« til »§ 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder lovens titel.

Den foreslåede ændring af lovens titel er udtryk for en sproglig forenkling og har ingen materiel betydning for lovens anvendelsesområde eller indhold. De øvrige foreslåede ændringer af loven er også uden betydning for henvisningen hertil i skattekontrollovens § 8 P, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås at lade henvisningen til lovens nummer og dato udgå med henblik på at mindske behovet for fremtidige konsekvensrettelser.

Opkrævning af renter ved for sen betaling er reguleret i lovens § 3. Det foreslås derfor, at paragrafhenvisningen tilpasses dette, således at der henvises til lovens § 3.

Der henvises til afsnit 2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Loven gælder i lighed med lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden og skattekontrolloven ikke for Færøerne og Grønland.

I *stk. 2* foreslås det, at loven finder anvendelse på underretninger om udlægsforretninger, der er modtaget af skyldneren den 1. januar 2018 eller senere, selvom underretningen måtte være afgivet inden lovens ikrafttræden. Det er uden betydning, hvornår fordringen er forfalden. Hvorvidt en underretning må anses for modtaget den 1. januar 2018 eller senere, skal vurderes ud fra de almindeligt gældende regler om forkyndelse af underretninger. I tilfælde, hvor underretningen ikke forkyndes, skal spørgsmålet afgøres efter de almindeligt gældende regler om modtagelse af digital eller fysisk post.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden

§ 8 P. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, skal til brug for skatteligningen foretage årlige indberetninger til told- og skatteforvaltningen herom. Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter § 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden.

Stk. 2-5. ---

§ 1

I lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 5. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)**«.

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for underretninger om udlægsforretninger vedrørende fordringer, som inddrives af kommunen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte gebyrer kan højst udgøre 450 kr.«

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 473 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 8 P, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 2 i lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restancemyndigheden« til: »§ 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven)«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på underretninger om udlægsforretninger, der er modtaget af skyldneren den 1. januar 2018 eller senere.